

**MIN PANJANG UJARAN DAN KEMAHIRAN
PRAGMATIK KANAK-KANAK 35 HINGGA 46
BULAN DI KOTA BHARU, KELANTAN**

Oleh

NUR HANISAH TUKIRAN

**Disertasi yang diserahkan untuk memenuhi sebahagian
daripada syarat untuk penganugerahan Ijazah Sarjana
Muda Sains Kesihatan (Patologi Pertuturan)**

April 2011

PENGHARGAAN

Bersyukur saya ke hadrat Ilahi atas limpah kurnia-Nya dapat saya menyiapkan kajian ini. Setinggi-tinggi penghargaan buat keluarga tercinta terutama mama dan abah yang telah banyak bersusah-payah memberikan yang terbaik untuk saya selama ini. Sesungguhnya kejayaan ini tidak bermakna tanpa kalian semua.

Jutaan terima kasih saya ucapkan kepada penyelia saya iaitu Pn. Norhaniza Binti Abdul Khairi yang telah banyak membantu dan meluangkan masa beliau untuk saya dalam menyiapkan kajian ini. Ucapan terima kasih ini juga ditujukan khas kepada semua pensyarah dan kakitangan Program Patologi Pertuturan dan Audiologi yang banyak memberi rangsangan untuk saya ketika menjalankan kajian ini.

Akhir sekali penghargaan ini ditujukan buat semua rakan seperjuangan yang telah banyak menempuh pelbagai dugaan dan berkongsi pengalaman suka duka bersama dalam usaha menyiapkan kajian ini. Semoga persahabatan kita kekal buat selamanya.

KANDUNGAN

	Halaman
PENGHARGAAN	i
KANDUNGAN	ii
SENARAI JADUAL	iv
SENARAI RAJAH	v
SENARAI GRAF	vi
SENARAI SINGKATAN	vii
SENARAI LAMPIRAN	viii
ABSTRAK	ix
BAB 1 PENGENALAN	
1.1 Pemerolehan Dan Perkembangan Bahasa Kanak-kanak	1
1.1.1 Pragmatik	3
1.1.2 Min Panjang Ujaran	4
1.2 Penyataan Masalah	5
1.3 Implikasi Kajian	5
1.4 Persoalan Kajian	6
1.5 Objektif Umum	6
1.6 Objektif Khusus	6
1.7 Hipotesis Kajian	7
BAB 2 TINJAUAN BACAAN	
2.1 Min Panjang Ujaran	8
2.2 Pragmatik	10
2.3 Teori	11
BAB 3 METADOLOGI KAJIAN	
3.1 Reka Bentuk Kajian	15
3.2 Subjek	15

3.2.1 Populasi Kajian	15
3.2.2 Saiz Sampel	15
3.2.3 Kriteria Penerimaan Subjek	16
3.2.4 Kriteria Penolakan Subjek	16
3.3 Kaedah Pengumpulan Data	17
3.3.1 Alatan Kajian	17
3.3.2 Jangka Masa Kajian	17
3.3.3 Kaedah Pengumpulan Data Dan Maklumat Kajian	17
3.4 Kaedah Analisi Data	20
BAB 4 HASIL KAJIAN	
4.1 Perkembangan Tahap Min Panjang Ujaran	22
4.2 Korelasi Antara Umur Dan Min Panjang Ujaran	24
4.3 Perkembangan Kemahiran Pragmatik	27
4.3.1 Kebolehan Berbual	26
4.3.2 Fungsi Komunikasi	29
BAB 5 PERBINCANGAN	
5.1 Penilaian Min Panjang Ujaran	31
5.2 Penilaian Kemahiran Pragmatik	33
5.2.1 Kebolehan Berbual	33
5.2.2 Fungsi Komunikasi	34
5.3 Kesimpulan	36
BAB 6 KESIMPULAN	
6.1 Kesimpulan Dan Penutup	37
6.2 Limitasi Kajian	37
6.3 Saranan Untuk Kajian Akan Datang	38
BIBLIOGRAFI	39
LAMPIRAN	42

SENARAI JADUAL

Jadual 1 Tahap Perkembangan MPU Mengikut Brown (1973)

Jadual 2 Analisis Diskriptif MPU Kumpulan 1

Jadual 3 Analisis Diskriptif MPU Kumpulan 2

Jadual 4 Analisis Diskriptif Kemahiran Berbual Bagi Kumpulan 1 dan Kumpulan 2

Jadual 5 Analisis Univariasi Elemen Kebolehan Berbual

Jadual 6 Analisis Diskriptif Untuk Fungsi Komunikasi Bagi Kumpulan 1 Dan
Kumpulan 2

Jadual 7 Analisis Univariasi Elemen Fungsi Komunikasi

SENARAI RAJAH

Rajah 1 Kerangka Teori Kajian

SENARAI GRAF

Graf 1 Korelasi Antara Nilai MPU Dengan Umur Subjek Kumpulan 1

Graf 2 Korelasi Antara Nilai MPU Dengan Umur Subjek Kumpulan 2

Graf 3 Korelasi Nilai MPU Dengan Umur Subjek Kumpulan 1 Dan 2

Graf 4 Korelasi Nilai MPU Dengan Umur Subjek Kajian Ini Dan Subjek 27 Bulan

Hingga 34 Bulan

SENARAI SINGKATAN

MPU **Min Panjang Ujaran**

SENARAI LAMPIRAN

LAMPIRAN A Rumusan Kajian

LAMPIRAN B Surat Kebenaran Tadika

LAMPIRAN C Borang Kebenaran Tadika

LAMPIRAN D Surat Kebenaran Ibu Bapa

LAMPIRAN E Borang Kebenaran Ibu Bapa

LAMPIRAN F Borang Maklumat Diri

ABSTRAK

Kajian ini bertujuan untuk melihat nilai Min Panjang Ujaran (MPU) dan dua elemen utama kemahiran pragmatik iaitu kebolehan berbual dan fungsi komunikasi kanak-kanak di Kota Bharu, Kelantan. Subjek kajian terdiri daripada 14 orang kanak-kanak berumur 35 bulan hingga 46 bulan. Mereka dibahagikan kepada dua kumpulan umur iaitu 35 bulan hingga 40 bulan dan 41 bulan hingga 46 bulan. Interaksi selama 30 minit di antara penyelidik dan subjek dirakam secara audio dan visual untuk menilai tahap MPU dan kemahiran pragmatik subjek. Hasil kajian menunjukkan bahawa nilai MPU subjek (min = 1.95 & 2.45) lebih rendah daripada dapatan Brown (1973) iaitu min= 3.38 & 4.13. Namun nilai ini bertambah sejajar dengan pertambahan umur ($R= 0.918$, $R^2= 0.843$). Kemahiran pragmatik subjek pula setara bagi kedua-dua kumpulan umur ($p= 0.948$ & 0.112).

ABSTRACT

This study aimed to investigate the mean length of utterance (MLU) and the two elements of pragmatic skills, i.e the conversational abilities and communicative functions of children in Kota Bharu, Kelantan. A total of 14 children aged 35 to 46 months were recruited in this study. They are subdivided into two groups; first group consisted of those 35- 40 months while another group was 41-46 months. A 30-minutes interaction between the researcher and the subject was recorded by audio and visual in order to evaluate the MLU and pragmatic skills of each subject. The results showed that the MLU of each subjects are lower (mean = 1.95 & 2.45) than Brown's finding (1973); mean= 3.38 & 4.13. However, there is a general increase in the MLU value with age and it was significant ($R= 0.918$, $R^2= 0.843$). For pragmatic skills, both age groups have same abilities ($p= 0.948$ & 0.112).